

NIEDOSKONAŁOŚĆ (19) *sb f*

W pisowni łącznej (17), w rozłącznej (2).

e oraz wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w niedoskonały oraz -ość); a jasne.

sg G niedoskonałości (5). ◊ A niedoskonałość (9). ◊ L niedoskonałości (1). ◊ pl A niedoskonałości (1). ◊ sg a. pl G niedoskonałości (3).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVIII w. s.v. doskonałość.

Istnienie w czymś jakiejś wady (19) :

niedoskonałość czego (1): Ale y fkađ inąd latwie poznać niedořkonáości práwá wáfzego GórnRozm E2.

niedoskonałość czyja [w tym: G sg i pron (2), pron poss (2)] (4): nye dla řwey nyedořkonáořci/ ále dla ich nyedořtátku y nyeumyeyętnořci nyemogł ich Pan Kryřtus tu ná řwyećye będąc wřfytkyego náuczyc KromRozm II f3; Niewiem pánie Boiánow. w czym w. m. tę niedořkonáość białychgłow baczyřz GórnDworz X6, X5v; GórnRozm E2.

W przeciwstawieniu: »doskonałość ... niedoskonałość« (1): Tá ieft we wřfytkim řámá dořkonáość/ znać do řiebie fwoię niedořkonáość. LatHar 250.

a. W sensie religijnym (13) : Wřzakoř zádawa im [Jan kořciółom katolickim w Azyje] przy tym tę niedořkonáość/ iż miedzy řobą ćierpieli řekty Nikolaitow PowodPr 38.

niedoskonałość czego (7): KromRozm II e3v; on řam o řobie záfwdy rozumiał/ niedořkonáość pořtěpkow řwoich Skarřzyw 291, 385; WujNT Hebr 8 arg, 9 arg, 10 arg; Przygánił mu też o niedořkonáość wiary Skarřkaz 416b.

niedoskonałość czyja [w tym: pron poss (3), G pron (1)] (4): Pánie Iezu/ [...] doday pomocy niepořęžnořci/ rátu y niedořkonáość moię LatHar 216, 190, 247; O ktorym wiele nie mowi/ dla ich niedořkonáořci [Cf gdyżeřcie řię řtáli nieřpořobni ku řłuchániu Hebr 5/11]. WujNT Hebr 5 arg.

W połączeniu szeregowym (1): Niechayże mi tá řłáboř y ořiębłóř moiá [...] náchyla y řkłania litořciwá y řáłkává Bořką dořtoliwoř twoię/ do niepořęžnořci moiey pořilenia/ y wřzelkiew ořiębłóři y niedořkonáořci/ ábo niepořnořci oddalenia. LatHar 217.

W przeciwstawieniu: »niedoskonałość ... doskonałość«: I Z tego co było w řtárym teřtámenćie/ 6 Y z niedořkonáořci onych ofiar/ pokázuie nowego dořkonáość. WujNT Hebr 9 arg.

W charakterystycznych połączeniach: niedoskonałość ofiar, pořtěpkow, Starego Testamentu, wiary (2), zakonu; ratowác niedoskonałość, zadawác [komu]; przyganić [komu] o niedoskonałość.

Zwrot: »niedoskonałości poprawowác« (1): Pan Iezus náuczáiác go/ y niedořkonáořci iefzće wiary iego poprávuiąc/ rzekł Skarřzyw 385.

Szereg:»niedoskonałość i niepořęžnořć« (2): LatHar 190, 247 cf W przen.

W przen (2) : bądźmy tego pewni/ iż dołóży y dořypie nie dořkonáořci y niepořęžnořci náłzey ten Pan LatHar 247, 190.

Synonimy: defekt, niedořtatecznořć, niedořtatek, niepořeřpiaořć, skaza, ułomnořć, wada.

Cf DOSKONAŁOŚĆ, NIEDOSKONALSTWO